

פסח בכוונה.

הכנות ליום טוב: בזמן שעוסק בהכנות לקראת יום טוב מקיים מצות כבוד טוב ועונג יום טוב, ועליו לכוין קודם כל מעשה:

הריני מכוין לקיים מצות כבוד יום טוב ועונג יום טוב "פֶּאֶשֶׁר צָוָה הַשֵּׁם".

בדיקת ירקות בותלעים: בשעה ששוטף את החסה ובודק אותה מתולעים עבור מצות מרור וכן שנזהר מאיסור זה בשאר ימות השנה מקיים מצות לא תעשה שלא לאכול שרצים ותולעים ויש לכוין:

הריני מכוין לקיים מצות לא תעשה שלא לאכול שרצים ותולעים "פֶּאֶשֶׁר צָוָה הַשֵּׁם".

מצות השבתת הזמין: כאשר מנקה את הבית מן החמץ, ובזמן ביטול החמץ, מקיים מצוה מן התורה להשבית את השאור מן הבית בערב חג הפסח, ועליו לכוין לפני כן:

הריני מכוין לקיים מצות השבתת חמץ "פֶּאֶשֶׁר צָוָה הַשֵּׁם".

איסור אכילת זמין: אם מזדמן לו לראות חמץ בחג הפסח וכגון שעובר ליד חנות של גויים המציגה חמץ למכירה ונזהר שלא ליטלו לעצמו, מקיים בשעה זו מצוה לפרוש מאכילת חמץ, ועליו לכוין:

הריני מכוין לקיים מצוה שלא לאכול חמץ בפסח "פֶּאֶשֶׁר צָוָה הַשֵּׁם".

תוספת יום טוב: כאשר מקבל על עצמו את קדושת היום טוב כמה דקות קודם השקיעה, וכן כשמאחר להוציא את היום טוב אחרי זמן צאתו מקיים בזה מצוה להוסיף מן החול על הקודש, ויכוין בזה:

הריני מכוין לקיים מצות תוספת יום-טוב "פֶּאֶשֶׁר צָוָה הַשֵּׁם".

שביבת יום-טוב: כאשר נמנע מעשיית מלאכה ביום טוב מקיים על ידי זה מצות שביבת יום טוב, ויש לחשוב בתחילת היום טוב:

הריני מכוין לקיים מצות שביבת יום טוב "פֶּאֶשֶׁר צָוָה הַשֵּׁם".

מקרא קודש: בשעה שמברך את ברכת המועדות בתפילת שמונה עשרה של יום טוב מקיים מצות 'מקרא קודש' לקדש את החג בתפילה בציבור, ויהרהר קודם לכן:

הריני מכוין לקיים מצות מקרא קודש "פֶּאֶשֶׁר צָוָה הַשֵּׁם".

אמירת הלל: באמירת ההלל ביום טוב ובחול המועד מקיים מצוה להלל את שם השם, ויש אומרים שקריאת ההלל היא ענף של מצות השמחה ברגל, ועליו לכוין לפני כן:

הריני מכוין לקיים מצות הלל "פֶּאֶשֶׁר צָוָה הַשֵּׁם".

קידוש ביום טוב: בעת שמקדש על היין בליל הסדר, מקיים על ידי זה מצות קידוש ביום טוב, ויכוין בזה:

הריני מכוין לקיים מצות קידוש ביום טוב "פֶּאֶשֶׁר צְנֵה הַשֵּׁם".

סעודות יום טוב: כשסועד את ליבו בבשר ודגים ושאר מטעמים בסעודת היום טוב מקיים בזה מצוה מן התורה לענג את היום טוב, ויש לכוין קודם הסעודה:

הריני מכוין לקיים מצות עונג יום טוב "פֶּאֶשֶׁר צְנֵה הַשֵּׁם".

שְׂמוּזַת בַּיּוֹם טוֹב וּבְזוּזוֹל הַמוֹעֵד: באכילת בשר ושתית יין ביום טוב ובחול המועד מקיימים האנשים מצות "ושמחת בחגך", הנשים שמחות בבגדים חדשים ותכשיטים לכבוד החג, הילדים שמחים במיני מתיקה, והעניים שמחים כשמסייעים בידם לשלם את הוצאות החג, כמו כן, ישנם ענייני שמחה שונים כל מקום כמנהגו וכל משפחה כדרכה ובוודאי כולם נכללים במצות "ושמחת בחגך" [וכגון שלוקח את בני ביתו לטיול בחול המועד וכדומה], לכן, קודם שאוכל או שותה, וכן קודם שמעניק לאשתו מתנת חג או רוכש עבורה בגדים לכבוד החג, ולפני שמחלק ממתקים לילדים [או לוקח אותם לטיול וכדומה], והוא הדין קודם שמשמח עניים ומסייע להם בהוצאות החג יכוין:

הריני מכוין לקיים מצות "וְשִׂמְחַת בְּחַגְךָ" "פֶּאֶשֶׁר צְנֵה הַשֵּׁם".

סיפור יציאת מצרים: בשעה שעוסק בסיפור יציאת מצרים לילדיו מקיים מצוה מן התורה לספר את סיפור יציאת מצרים בליל ראשון של פסח, וקודם לכן יהרהר בליבו:

הריני מכוין לקיים מצות סיפור יציאת מצרים "פֶּאֶשֶׁר צְנֵה הַשֵּׁם".

אכילת מצה: בעת אכילת מצה בלילי הסדר מקיים מצוה מן התורה לאכול מצה בליל ראשון של פסח, ויש אומרים שבכל פעם שאוכל כזית מצה באחד משבעת ימי החג מקיים מצוה, ויכוין קודם האכילה:

הריני מכוין לקיים מצות אכילת מצה "פֶּאֶשֶׁר צְנֵה הַשֵּׁם".

ספירת העומר: קודם שמברך על ספירת העומר יכוין:

הריני מכוין לקיים מצות ספירת העומר "פֶּאֶשֶׁר צְנֵה הַשֵּׁם".

מלאכה בזוּזוֹל הַמוֹעֵד: בעת שנזהר מלעשות מלאכה בחול המועד מקיים מצות שביתה במועד, ובכל פעם שמזדמנת לפניו עשיית מלאכה ונמנע ממנה יחשוב:

הריני מכוין לקיים מצות שביתה בחול המועד "פֶּאֶשֶׁר צְנֵה הַשֵּׁם".

הבדלה במוצאי יום טוב: בשעה שאומר 'אתה חוננתנו' במוצאי יום טוב או אומר הבדלה על הכוס יש אומרים שמקיים מצות הבדלה ועליו לכוין קודם לכן:

הריני מכוין לקיים מצות הבדלה "פֶּאֶשֶׁר צְנֵה הַשֵּׁם".